

Likkutei Sichos

Volume 18 | Pinchas | Sicha 2 Source Sheet

א.

1. במדבר כ״ח:א׳-ל׳:ג'

(א) וּיִדַבֶּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמְר: (ב) צֵו אֶת־בְּנֵי יִשְׁרָאֵׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קְרְבָּנִי לַחְמִׁי לְאשִׁי רֵיחַ נְיחֹחִי תִּשְׁמְרׁוּ לְהַקְרִיבּוּ לַהּ רְּבָּיִי שְׁרָאֵׁל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם שְׁנִיִם לָּיוֹם עֹלֶה תָמִיקֵם שְׁנַיִם לָיוֹם עֹלֶה תָמִיקֵם שְׁנַיִם לָיוֹם עֹלֶה תָמִימָם שְׁנַיִם לְּיוֹם עֹלֶה תָמִימָם הַבְּרָבְּעָה עְשֶר יִוֹם הַבְּלְבָעָה עְשֶר יִוֹם הַבְּרָבְעָה עְשֶר יִוֹם לַתְּדָשׁ הַּאָה עָלָה לָה' פָּרִים בְּנֵי־בָקֶר שְׁנִים וְאַיִל אֶחָד... (טז) וּבַּחְמִשְׁה עְשֶׁר יְוֹם לַתְּדָשׁ הַאָּה חָג שִּבְעַת יִמִים מַצְּוֹת יֵאְכֵל... (יט) וְהִקְרַבְּהָּם אִשֶּׁה עֹלֶה לָה' פָּרִים בְּנִי־בָקֶר שְׁנַיִם נִיחֹחַ לְּחָדָשׁ הַּסָח לָה': (יז) וּבְחֲמִשְּׁה עְשֶר, יוֹם לַתְּדָשׁ הַאָּה תָג שִׁבְעַת יִמִים מִצְּוֹת יֵאְכָל... (יט) וְהִקְרַבְהָּם אִשֶּׁה עִלְהֹ לָה' פָּרִים בְּיחֹחַ לְּרָדְשׁ בְּבִים בְּנִי־בָקֶר שְׁנָיִם נִיחֹחָ לִּחְדִשׁ בְּבָּים וּתְּבָעָה כְבָשִׁים בְּנֵי בִיּחְ נִיחֹחָ לִּחְדִים... (כו) וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים... (כז) וְהִקְרַבְהָּם וְנִדְבֹתֵיכָּם וְעִלְתֵיכֶם וֹלְתְבִיכֶם וּלְלְתִיכֶם וֹּלְלְתִיכֶם וּלְעִלְתִיכֶם וּלְעַלְתִיכֶם וּלְעִלְתִיכֶם וּלְעַלְתִיכֶם וֹלְלְתָּה מְשָׁוּ לָה' בְּמִילְם וּלְבִיל אָשָר־צִּוָּה הֹי אָתִר מּשָׁה הֹי אָתִר מִּשְׁה הֹי אָתִר מִּשָּׁה הֹי אָתִר מִּשָׁה וֹנְדְבֹתִיכָם וְנִלְתְּתִיכֶם וֹלְלְתְיכִם וּלְנִלְתְּתִיכֶם וּלְנִילְם וּלְעַלְתִיכֶם וּלְבִילְם וּלְבִילְם בּּמוֹעְדִיכֶם לָּלְּתִילָם וֹלְבִי מִנְּדְרִילָם וְנִדְבֹתִילָם וְנִרְבֹתִילֶם וְנִילְתִילָם וּלְעֹתְתִילָם וּלְעִילְכִם: (מ) וּלְבִיל אָשָׁר־צְּוָה ה' אָּבּיר מִנְּדְרִילָם וְנִדְבֹתִילָם לְעֹלְתְתִיכָם וּלְם וְנְשְׁבְּבֹי לִם וְנִילְם וְנִילְם בְּילְבִילְם וּילְבִילְם בִּילְבִּים בְּילִיתְ מִּים בְּילּבְיתִילְים לִים בְּנִילְם בְּילִיתְים לִּים בְּבּנִילם בְילִים בְּילִים בְּים בְּיוֹם בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּים בְּבָּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְים בְּבִּים בְּעִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּיִים בְיבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים

(ב) וַיִּדבֶּר מֹשֶׁהֹ אֶל־רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֶל לֵאמֶר זֶה הַדְּבָּר אֲשֶׁר צָוָה ה': (ג) אִישׁ כְּי־יִדּׁר נֻׁדֶר לַה' אְוֹ־הִשֶּׁבַע שְׁבֵעָהֹ לֶאְסְׁר אִסְּרֹ עַל־נַפְשׁוֹ לָא יַחֵל דְּבָרָוֹ כָּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יַעֲשֵׁה:

Bamidbar 28:1-30:3

- (1) Hashem spoke to Moshe, saying: (2) Command the Israelite people and say to them: Be punctilious in presenting to Me at stated times the offerings of food due Me, as offerings by fire of pleasing odor to Me. (3) Say to them: These are the offerings by fire that you are to present to Hashem: As a regular burnt offering every day, two yearling lambs without blemish... (9) On the sabbath day: two yearling lambs without blemish... (11) On your new moons you shall present a burnt offering to Hashem: two bulls of the herd... (16) In the first month, on the fourteenth day of the month, there shall be a passover sacrifice to Hashem, (17) and on the fifteenth day of that month a festival. Unleavened bread shall be eaten for seven days... (19) You shall present an offering by fire, a burnt offering, to Hashem: two bulls of the herd, one ram... (26) On the day of the first fruits... (27) You shall present a burnt offering of pleasing odor to Hashem: two bulls of the herd, one ram, seven yearling lambs... (39) All these you shall offer to Hashem at the stated times, in addition to your votive and freewill offerings, be they burnt offerings, meal offerings, libations, or offerings of well-being. (1) So Moshe spoke to the Israelites just as Hashem had commanded Moshe.
- (2) Moshe spoke to the heads of the Israelite tribes, saying: This is what Hashem has commanded: (3) If a man makes a vow to Hashem or takes an oath imposing an obligation on himself, he shall not break his

pledge; he must carry out all that has crossed his lips.

2. רש"י על במדבר ל׳:א׳

ויאמר משה אל בני ישראל . לְהַפְּסִיק הָעִנְיָן, דְּבְרֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל, לְפִי שֶׁעַד כָּאן דְּבָרָיו שֶׁל מָקוֹם וּפָּרָשַׁת נְדָרִים מַתְחֶלֶּת בְּדְבּוּרוֹ שֶׁל משֶׁה, הֻצְרַךְ לְהַפְּסִיק תְּחָלָּה וְלוֹמֵר שֶׁחָזַר משֶׁה וְאֲמָרָהּ פָּרְשָּׁה זוֹ לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁאָם לֹא כֵן, יֵשׁ בְּמַשְׁמַע שֶׁלֹא אָמַר לָהֶם זוֹ, אֶלֶא בִּפָרָשַׁת נִדְרִים הָתָחִיל דְּבָרִיו:

Rashi on Bamidbar 30:1

ויאמר משה אל בני ישראל AND MOSHE TOLD THE CHILDREN OF ISRAEL — This is stated to separate this subject (of sacrifies) from the following (vows). Such is the opinion of R. Ishmael. What it means is: since up to now we have the words of the Omnipresent to Moshe (Bamidbar 28:1—2: "And Hashem said to Moshe, 'Command the children of Israel, etc.'") and the chapter about vows that follows begins with an utterance of Moshe ("And Moshe spake"), it is necessary first to make a break by stating that Moshe in turn told this section to Israel ("And Moshe told etc."), for if this were not done it would imply that he did not tell them this section about the sacrifices, but began his address with the chapter about vows (Sifrei Bamidbar 152).

ב.

3. במדבר ל"א

(א) ווִּדַבֶּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמְר: (ב) נְקֹם נִקְמַתּ בְּנֵי יִשְׂרְאֵׁל מֵאֵת הַמִּדְיָנֵים... (ז) וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִשְׁר צָּנָה ה' אֶת־מֹשֶׁה וַיַּהַרְגִּוּ (א) וַיִּשְׁבְּוּ נִקְמַתּ בְּנֵי יִשְׂרְאֵל אֶת־נְשֵׁי מִדְיָן וְאֶת־טָפֵם וְאֵת־כָּל־בְּהָמְתָּם וְאֶת־כָּל־מִקְנֵהֶם וְאֶת־כָּל־חֵילָם בְּל־זְכֵר: (ח) וְאָת־בַּלְ־מִקְנֵהֶם וְאָת־כָּל־מָקְנֵהָם וְאֶת־כָּל־בָּלְבָּה: (טז) הַן הַּנְּה הָיוּ לְבְנֵי יִשְׁרָאֵל בָּדְבָר בִּלְעְׁם בְּיִזְיוּת ה': בָּזֶזוּ... (יִד) וַיִּקְצְף מֹשֶׁה עֻל פְּקוּדֵי הֶחֶיִל... (טו) וְיאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה הְחִיִּיתֶם כְּל־נְקַבְּה: (טז) הַן הַּנְּי הְחָרָאֵל בְּדְבָר בְּלְעְׁם לִמְסָר־מֵעַל בָּה' עָל־דְּבַר־פְּעֲוֹר וַתְּהֵי הַמַּגַּפָּה בַּעְדַת ה':

(יז) וְעַתָּה הָרְגוּ כָל־זָכֶר בַּטָּף וְכָל־אִשָּׁה יֹדַעַת אֱישׁ לְמִשְׁכַּב זָכֶר הַרְגוּ:

רש"י: הרגו . לָמָּה חָזַר וְאָמַר? לְהַפְּסִיק הָעִנְיָן, דְּבְרֵי רַבִּי יִשְׁמְעֵאל, שֶׁאִם אֲנִי קוֹרֵא הִרְגוּ כָל זָכָר בַּטָּף וְכָל אִשָּה יֹדַעַת אִישׁ וְכֹל הַטַּף בַּנָּשִׁים וְגוֹ', אֵינִי יוֹדַע אִם לַהָּרֹג עם הַזְּכָרִים אוֹ לְהַחֵיוֹת עם הַטַּף, לְכָרְ נֵאֱמֵר הַרֹגוּ:

(יח) וְכֹל ֹהַטַּף בַּנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָוּ מִשְׁכַּב זָכֶר הַחֵיוּ לְכֶם:

Bamidbar 31

- (1) Hashem spoke to Moshe, saying, (2) "Avenge the Israelite people on the Midianites... (7) They took the field against Midian, as Hashem had commanded Moshe, and slew every male. (8) They slew the kings of Midian... (9) The Israelites took the women and children of the Midianites captive, and seized as booty all their beasts, all their herds, and all their wealth... (14) Moshe became angry with the commanders of the army... (15) Moshe said to them, "You have spared every female! (16) Yet they are the very ones who, at the bidding of Balaam, induced the Israelites to trespass against Hashem in the matter of Peor, so that Hashem's community was struck by the plague.
- (17) Now, therefore, slay every male among the children, and slay also every woman who has known a man carnally;

Rashi: הרגו [AND EVERY WOMAN THAT MAY KNOW MAN] ... KILL — Why does it say this word again after having used it in the first half of the sentence? It is to show where the pause comes in the paragraph. So is the opinion of R. Ishmael (Sifrei Bamidbar 157:6). For if I read (omitting the word הרגו כל זכר , הֲרֹגוּ ל אשה ידעת איש "Now therefore kill every male among the little ones ... and every woman ... and all the little ones among the women ... keep alive", I would not know whether they were to kill "every woman" together with the "males among the little ones" or were to keep them alive together with

the "little ones among the women". On this account הרגו is stated (added) at the end of the verse. (18) but spare every young woman who has not had carnal relations with a man.

4. ספרי במדבר קנ״ב:א׳

...ויאמר משה אל בני ישראל – להפסיק הענין, דברי רבי ישמעאל, שאם קורא אני לבד מנדריכם – איני יודע במה ענין מדבר, תלמוד לומר לבד מנדריכם דברי רבי ישמעאל:

Sifrei Bamidbar 152:1

...And Moshe said to the children of Israel": (The purpose of "And Moshe said" is) to conclude the foregoing. For if I read "aside from your vows ... (30:2) And Moshe spoke," I would not know to what it ("And Moshe spoke") referred, (to what precedes or to what follows?) It is, therefore, written "from your vows ... And Moshe said," to conclude what precedes. These are the words of R. Yishmael.

т.

5. שמות י״ט:י״ד-ט״ו

וַיָּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהֶר אֶל־הָעֶם וַיִּקַדֵּשׁ אֶת־הָעֶׁם וַיְכַבְּסִוּ שִּׁמְלֹתֶם: וַיֹּאמֶר אֶל־הָעֶׁם הֵיוּ נְכֹנֵים לִשְׁלְשֶׁת יָמֵים אֵל־תִּגְּשָׁוּ אֶל־אִשֶּׁה: רש"י: **מן ההר אל העם .** מִלַמֵּד שֶׁלֹא הָיָה מֹשֶׁה פּוֹנֶה לַעֲסְקִיו, אֶלָּא מִן הָהָר – אֶל הָעָם (מכילתא):

Exodus 19:14-15

Moshe came down from the mountain to the people and warned the people to stay pure, and they washed their clothes. And he said to the people, "Be ready for the third day: do not go near a woman."

Rashi: [AND MOSHE WENT DOWN] FROM THE MOUNTAIN UNTO THE PEOPLE —This tells us that Moshe did not betake himself first to his personal concerns but went direct from the mountain to the people.

6. רש"י על ויקרא כ״ד:י״

ויצא בן אשה ישראלית .מַהֵיכָן יָצָא? רַבִּי לֵוִי אוֹמֵר מֵעוֹלְמוֹ יָצָא, רַבִּי בְּּרֶכְיָה אוֹמֵר מִפְּרָשָׁה שֶׁלְמַעְלָה יָצָא, לְגְלֵג וְאָמֵר "בְּיוֹם הַשְּבְּת יַצִים הַשָּבְּת יַמִים, בְּתְמִיהָ? וּמַתְנִיתָא אֲמַרָה מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה יָצָא, יַמִים, בְּתְמִיהָ? וּמַתְנִיתָא אֲמַרָה מִבֵּית דִּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה יָצָא, מְרָבִּי לְבֶית אֲבֹתָם" מְחָיָב, בָּא לְטַע אָהֶלוֹ בְתוֹךְ מַחֲנֵה דְּן, אָמְרוּ לוֹ מַה טִּיבְךְּ לְכָאן? אָמֵר לְהֶם מִבְּנֵי דְּן אֲנִי, אָמְרוּ לוֹ "אִישׁ עַל דְּגְלוֹ בְאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם" כְּתִיב (במדבר ב'), נָכְנַס לְבֵית דִּינוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְיָצָא מְחֻיָּב, עְמַד וְגִדְּף.

Rashi on Vayikra 24:10

AND THE SON OF THE ISRAELITISH WOMAN WENT OUT — Whence did he go out? Surely not from the camp, since Scripture states "and they strove in the camp"! Rabbi Levi said, "He went out from (by his blasphemous utterance he lost) his eternal life (עולמו); R. Levi evidently connects עולמו) with the last word of v. 8; "the everlasting covenant, "ברית עולם). R. Berachya said, "He set forth (עיצא) (started his argument) from the above section. He said sneeringly: "Every Sabbath he shall set it in order!? Surely it is the way of a king to eat fresh (lit., warm) bread every day; is it perhaps his way to eat bread nine days old (lit., cold bread of nine days)?! (The Hebrew word בתמיה "Say this in the intonation of a question" means nothing other than our question mark) (Midrash Tanchuma 38 23). A Baraitha states that ויצא means, he came out of the judicial court of Moshe where he had been pronounced to be in the wrong in the following matter: although his father was an Egyptian he had gone to pitch his tent in the camp of the tribe of Dan to whom his mother belonged (cf. v. 11). They (the men of Dan) said to him, "What have you to do here" (lit., what is your character that gives you the right to come here?). He replied. "I am one of the children of the tribe of Dan". Thereupon they said to him, "Scripture states: (Bamidbar 2:2) "Every man [of the children of Israel shall encamp] by his own

standard, that bears the signs of their father's house"! He thereupon went in to the judicial court of Moshe to have the matter decided and came forth (יצא) declared to be in the wrong. He then stood up and blasphemed.

ה.

7. חגיגה ו*'* א'-ו' ב'

תַנְיָא רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר כְּלָלוֹת נֶאֶמְרוּ בְּסִינִי וּפְרָטוֹת בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר כְּלָלוֹת וּפְרָטוֹת נֶאֶמְרוּ בְּסִינַי וְנִשְׁנוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר כְּלָלוֹת וּפְרָטוֹת נֶאֶמְרוּ בְּסִינַי וְנִשְׁנוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר כְּלָלוֹת וּפְרָטוֹת נֶאֶמְרוּ בְּסִינַי וְנִשְׁנוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְרַבִּי עֲקִיבָּוֹת בּעַרְבוֹת מוֹאֵב

Chagigah 6a-6b

it is taught in a *baraita* that Rabbi Yishmael says: General statements were said at Sinai, i.e., Moshe received general mitzvot at Sinai, including the Ten Commandments. And the details of the mitzvot, e.g., the particulars of the sacrificial process, were said to Moshe at a later time in the Tent of Meeting. And Rabbi Akiva says: Both general statements and the details of mitzvot were said at Sinai and later repeated in the Tent of Meeting, and reiterated a third time by Moshe to the Jewish people in the plains of Moab, as recorded in the book of Deuteronomy.

.I

8. ויקרא כ"ג:א'-ב'

ַויַדַבֶּר ה' אֶל־מֹשֶה לֵאמְר: דַבַּּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר־תִּקְרְאָוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֻדֶשׁ אֵלֶה הָם מוֹעֲדֵי:

Vayikra 23:1-2

Hashem spoke to Moshe, saying: Speak to the Israelite people and say to them: These are My fixed times, the fixed times of Hashem, which you shall proclaim as sacred occasions.

۲.

9. רש"י על במדבר כ״ח:ב׳

צו את בני ישראל .מָה אָמוּר לְמַעְלָה? יִפְקֹד ה', אָמַר לוֹ הַקְּבָּ"ה עַד שָׁאַתָּה מְצוַנִי עַל בָּנַי, צַוַּה אֶת בָּנַי עָלַי, מְשָׁל לְבַת מֶלֶךְ שֶׁהְיְתָה נְפָשֶׁרָת בָּעְלָהּ עַל בָּנֶיה וְכִוּ' כִּדְאִיתָא בְסִפְרֵי: נִפְטֵרֶת מִן הָעוֹלָם וְהָיְתָה מְפַקֵּדֶת בַּעְלָהְּ עַל בָּנֶיה וְכִוּ' כִּדְאִיתָא בְסִפְרֵי:

Rashi on Bamidbar 28:2

COMMAND THE CHILDREN OF ISRAEL — What is said above? Moshe said, "Let Hashem set [a man over the congregation]" (Bamidbar 27:16). The Holy One, blessed be He, said to him, "Instead of giving Me a command regarding My children, command My children regarding Me!" A parable! It may be compared to the case of a princess who was departing this world and gave her husband charge concerning her children, etc., as it is related in Sifrei Bamidbar 142:1.

n.

10. שולחן ערוך הרב א׳:א׳:י״א

ואמרו חכמים: כל העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה, וכל העוסק בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת. לפיכך טוב לומר בכל יום פרשת העולה ומנחה ושלמים ותודה וחטאת ואשם ודאי ואשם תלוי וקרבן עולה ויורד, דהיינו פרשת "ושמעה קול אלה" וגו'. ולפי שכל קרבן הבא בנדבה טעון נסכים, לפיכך אחר עולה ושלמים ותודה יאמר פרשת נסכים. אבל חטאת ואשם אין טעונים נסכים:

10. Shulchan Aruch of the Alter Rebbe, 1:1:11

Our Sages declare: "Whoever occupies himself with the laws of the burnt-offering is considered to have brought a burnt-offering, and whoever occupies himself with the laws of the sin-offering is considered to have brought a sin-offering." It is therefore desirable to recite every day the Biblical passages pertaining to the burnt-offering, the meal-offering, the peace-offering, the thanksgiving-offering, the sin-offering, the definite guilt-offering, the provisional guilt-offering, and the adjustable guilt-offering spoken of in the passage beginning, "[If a person will sin] and accept a charge with an oath..."

Since every voluntary sacrifice must be accompanied by a libation, [the passages concerning] the burnt-offering, the peace-offering and the thanksgiving-offering should be followed by the passage concerning the libation. Neither a sin-offering nor a guilt-offering requires a libation.